Coordination

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Premier Ministre, le 5 février 1987, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté ministériel "portant désignation des supérieurs hiérarchiques compétents en matière disciplinaire dans les administrations placées sous l'autorité du Premier Ministre", a donné le 10 février 1987 l' avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 5 februari 1987 door de Eerste Minister verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van ministerieel besluit "tot aanwijzing van de hiërarchische meerderen bevoegd voor de toepassing van het tuchtreglement in de onder het gezag van de Eerste Minister geplaatste besturen", heeft op 10 februari 1987 het volgend advies gegeven :

PREAMBULE.

Ainsi que le fonctionnaire délégué en est convenu, les "considérants" figurant aux alinéas 3 et 4 ne concordent que partiellement avec le dispositif de l'arrêté. Ils sont uniquement justifiés par le souci de préciser que le secrétaire permanent au recrutement et ses adjoints peuvent être désignés en qualité de supérieur hiérarchique compétent, dans le cadre de l'application de l'article 78 du statut des agents de l'Etat, mais ils ne rendent pas compte du contenu de l'ensemble de l'arrêté qui vise plus largement toutes les administrations placées sous l'autorité du Premier Ministre. Les considérants devraient donc être complétés.

A l'alinéa 6, mieux vaut écrire :

"Vu le protocole du comité de secteur I, Administration générale, daté du 19 décembre 1986;".

DISPOSITIF.

Article 1er.

Le projet exécute l'article 78, § 5, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 2 octobre 1937 portant le statut des agents de l'Etat, qui charge le Ministre de désigner les supérieurs hiérarchiques compétents pour l'application des paragraphes 1er et 2, c'est-à-dire pour prononcer les peines disciplinaires les moins graves et pour proposer provisoirement les autres.

.../...

Si le Ministre dispose d'une grande liberté quant à la désignation de la personne du supérieur hiérarchique, il importe qu'il arrête avec précision les modalités de cette désignation sans aucune discussion possible. Le caractère disciplinaire de la matière ainsi réglée, l'importance pour chaque agent de la désignation précise du fonctionnaire compétent pour infliger ou proposer une peine et les difficultés auxquelles a donné lieu, par le passé, la désignation du supérieur hiérarchique immédiat plaident en faveur d'une désignation claire et sans équivoque possible.

L'article 1er devrait être fondamentalement revu de manière à indiquer pour chacune des administrations qui relèvent des services du Premier Ministre quel est précisément le supérieur hiérarchique compétent, en indiquant son rang et le niveau des agents sur lesquels il exerce son autorité. Un exemple en ce sens peut être trouvé dans l'arrêté du Ministre des Affaires économiques du 24 septembre 1985 désignant les supérieurs hiérarchiques habilités à prononcer une peine disciplinaire ou à émettre une proposition provisoire de peine disciplinaire (arrêté publié par mention au Moniteur belge du 5 novembre 1985).

Article 2.

Cet article serait plus clairement rédigé comme suit :

"Article 2.-

Si le supérieur hiérarchique compétent désigné sur base de l'article 1er du présent arrêté n'est pas du même rôle linguistique que l'agent concerné ou n'a pas fourni, conformément à l'article 43, § 3, alinéa 3, ou § 4, alinéa 1er, des lois

sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966, la preuve de la connaissance de la langue de cet agent, il sera remplacé par le supérieur le plus proche dans l'ordre ascendant de la hiérarchie qui satisfait à ces conditions ou, le cas échéant, par l'adjoint bilingue du supérieur hiérarchique désigné à l'article 1er".

Article 3.

Le Conseil d'Etat n'aperçoit pas l'utilité pratique de la rétroactivité prévue.

AANHEF.

De in het derde en vierde lid opgenomen "consideransen" stemmen maar gedeeltelijk overeen met het bepalend gedeelte van het ontworpen besluit. De gemachtigde ambtenaar geeft dat toe. De enige verantwoording ervan bestaat in de wil om te preciseren dat de vaste wervingssecretaris en zijn adjuncten, in het kader van de toepassing van artikel 78 van het statuut van het Rijkspersoneel, kunnen worden aangewezen als bevoegde hiërarchische meerdere. Zij geven echter geen verklaring voor de inhoud van het gehele besluit, dat alle onder het gezag van de Eerste Minister geplaatste besturen in zijn werkingssfeer betrekt. De consideransen zouden derhalve moeten worden aangevuld.

In het zesde lid kan beter worden geschreven :

"Gelet op het protocol van het sectorcomité I, Algemeen bestuur, van 19 december 1986;".

BEPALEND GEDEELTE.

Artikel 1.

Het ontwerp geeft uitvoering aan artikel 78, § 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, dat de Minister ermee belast de hiërarchische meerderen aan te wijzen die bevoegd zijn voor de toepassing van de paragrafen 1 en 2, te weten voor het uitspreken van de lichtste tuchtstraffen en voor het voorlopig voorstellen van de andere.

.../...

De Minister beschikt weliswaar over een grote vrijheid om de hiërarchische meerdere aan te wijzen, maar het is van belang dat hij de regels voor deze aanwijzing nauwkeurig bepaalt, zodat geen enkele betwisting mogelijk is. Het tuchtrechtelijke karakter van de aldus geregelde aangelegenheid, het belang voor ieder personeelslid van een nauwkeurige aanwijzing van de ambtenaar die bevoegd is om een straf op te leggen of voor te stellen, en de moeilijkheden waartoe de aanwijzing van de onmiddellijke hiërarchische meerdere in het verleden aanleiding heeft gegeven, pleiten voor een duidelijke en ondubbelzinnige aanwijzing.

Artikel 1 zou grondig moeten worden herzien, derwijze dat voor ieder van de onder de diensten van de Eerste Minister ressorterende besturen wordt aangegeven wie precies de bevoegde hiërarchische meerdere is, door de vermelding van zijn rang en van het niveau van de personeelsleden waarover hij zijn gezag uitoefent. Een voorbeeld daarvan is te vinden in het besluit van de Minister van Economische Zaken van 24 september 1985 tot aanwijzing van de hiërarchische meerderen die bevoegd zijn om een tuchtstraf uit te spreken of een voorlopig voorstel tot tuchtstraf op te maken (besluit bekendgemaakt door vermelding in het Belgisch Staatsblad van 5 november 1985).

Artikel 2.

Dit artikel zou duidelijker zijn indien het als volgt werd geredigeerd :

"Artikel 2.-

Als de bevoegde hiërarchische meerdere, aangewezen op grond van artikel 1 van dit besluit, niet tot dezelfde taal-

.../...

rol behoort als het betrokken personeelslid, of als hij niet het bewijs heeft geleverd van de kennis van de taal van dat personeelslid, overeenkomstig artikel 43, § 3, derde lid, of § 4, eerste lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, wordt hij vervangen door de meerdere die in de hiërarchie direct boven hem staat en aan die voorwaarden voldoet of, in voorkomend geval, door de tweetalige adjunct van de in artikel 1 aangewezen hiërarchische meerdere".

Artikel 3.

De Raad van State ziet niet in wat het praktisch nut kan zijn van de terugwerking waarin dit artikel voorziet.

La chambre était composée de

Messieurs : J. LIGOT, président de chambre,
J.-J. STRYCKMANS, conseillers d'Etat,
P. FINCOEUR,

Madame : M. VAN GERREWEY, greffier,

De kamer was samengesteld uit

de Heren : kamervoorzitter,
staatsraden,

Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J.-J. STRYCKMANS.

Le rapport a été présenté par Mme B. HAUBERT, auditeur adjoint.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J.-J. STRYCKMANS.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. B. HAUBERT, adjunct-auditeur

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

M. VAN GERREWEY.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

J. LIGOT.